

Onderstaand is een stukje uit een preek van ds. R. M. Mac Cheyne (1813-1843). Deze schotse prediker is niet oud geworden. Wel heeft hij op een indringende wijze Christus geprekeet voor verloren zondaren. In deze kerkbode het laatste stuk uit een preek over Num. 10:29. In maart & april zijn reeds twee afleveringen verschenen. De preek is overgenomen uit 'De Bron van Zaligheid'. Dit boek is onlangs verschenen bij uitgeverij Den Hertog. We willen dit prekenboek van harte aanbevelen. Het is echt voedsel voor een hongerige ziel. De Heere zegene het lezen van deze preek.

Mozes en Hobab (3)

Ten derde.

Deze reis is voor een christen van groot belang.

De reis was voor de Israëlieten van groot belang. Ze bekommerden zich er niet erg om dat ze iets anders zouden doen. Ze waren met niets anders bezig. Als ze aan een plaats met wat groen kwamen, hebben ze niet de ploeg genomen om te proberen die plaats te ontginnen. Hun reis was het belangrijkste waarmee ze zich bezighielden.

Zo zou het moeten zijn onder degenen van u die kinderen van God zijn. Uw reis naar de hemel zou voor u van het grootste belang moeten zijn.

Geliefde vrienden, oordeel eens zó over alles, of het u op uw reis zal helpen of niet. Als u een beroep of een vak kiest, moet u dat met het oog hierop doen. Zal het u op uw reis naar de hemel helpen of hinderen? Zal het u in zware verzoeken brengen of in goddeloos gezelschap? O, pas op! Wat is het nut van te leven anders dan dat we vooruitkomen op onze reis naar de hemel? Kies uw plaats om te wonen met het oog hierop. Christelijke knechten, kies uw plaats met het oog hierop. Denk aan Lot. Hij koos de vlakke van de Jordaan omdat die goed bevochtigd werd, maar zijn ziel verdorde er alleen maar. O, kies uw betrekkingen of vrienden met het oog hierop. Zullen ze uw gebeden bevorderen of in de weg staan? Zullen ze met u gaan en u op uw reis behulpzaam zijn, of zullen ze een rem op uw wielen vormen? Als u zich in gezelschap begeeft, als u boeken leest, kies dan met het oog hierop. Zullen zij uw zeilen vullen voor de hemel? Als dat niet zo is, kom dan niet bij hen in de buurt. Als u zich aan uw gevoelens overgeeft, vooral wanneer u merkt dat ze u op uw reis hinderen, moet u ze meteen laten varen. Bekommert u zich maar nooit om de gevolgen. Indien dan uw hand of uw voet u ergert, houw ze af en werp ze van u. Het is u beter tot het leven in te gaan, kreupel of verminkt zijnde, dan twee handen of twee voeten hebbende, in het eeuwige vuur geworpen te worden (Matth. 18:8). Laat ons afleggen alle last en de zonde die ons lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan die ons voorgesteld is; ziende op Jezus (Hebr. 12:1, 2).

Ten vierde. *Alle ware christenen hebben graag dat anderen met hen meereizen.*

Ga met ons, en wij zullen u weldoen. Zo was het bij Mozes. Hobab was al veertig jaar zijn vriend. Dat was in het land Midian, waar Mozes trouwde met zijn zuster en woonde in het huis van zijn vader Rehuël. Ik twijfel er niet aan dat Mozes hem in die tijd veel over de God van Israël heeft verteld, en ook over de toekomstige heerlijkheid van Israël. Vaak als ze in deze woestijn hun kudden weidden, heeft Mozes met hem nagedacht over gerechtigheid, over gematigdheid en over het toekomstige oordeel, totdat Hobab beefde. Toch had het er de schijn van dat Hobab niet helemaal overtuigd was. Hij twijfelde, hij aarzelde. De verschrikkingen van de Sinaï hadden hem ontzag ingeboezemd, maar door de liefde van Golgotha was hij niet overreed. Hij wist niet of

hij moest gaan of moest blijven. Maar het uur van de beslissing kwam aan. Nu moest hij beslissen. Nu werd het hart van Mozes onrustig: Ga met ons, en wij zullen u weldoen, want de HEERE heeft over Israël het goede gesproken. Zo was het ook bij Paulus, toen hij zelf de vreugde en de vrede van het geloven had gesmaakt. Romeinen 10 vers 1: De toegenegenheid mijns harten, en het gebed dat ik tot God voor Israël doe, is tot hun zaligheid. Zo was het bij Andreas: Deze vond eerst zijn broeder Simon, en zeide tot hem: Wij hebben Christus gevonden (Joh. 1:42). Zo was het bij die arme bezetene die door Jezus werd genezen: Ga heen naar uw huis tot de uwen, en boodschap hun wat grote dingen de Heere u gedaan heeft, en hoe Hij Zich uwer ontfermd heeft (Mark. 5:19). Zo is het geweest bij die arme slaaf in Antigua, die altijd heeft gebeden dat er een volle hemel en een lege hel mocht zijn.

Een vraag. Is het zo bij u? Hebt u uw vrienden gevraagd met u te gaan? Hebt u een vader die u liefhebt, een moeder die u aan haar borst heeft gedragen? Hebt u een broer of een zuster? Aarzelen zij, net als Hobab? O, wilt u geen goed woordje doen voor Christus, en zeggen: Ga met ons, en wij zullen u weldoen? Hebt u een vriend met wie u veel ophebt, die niets van Christus en van God weet, en die misschien in de woestijn zal sterven? O, zult u hem niet overreden om met u tot de God van Israël en tot de heerlijkheid van Israël te gaan? Een woord tot aarzelende zielen. Sommigen van u zijn, net als Hobab, half overtuigd. Gij beweegt mij bijna een christen te worden. Sommigen van u zien dat uw kinderen bekeerd zijn en dat u dat niet bent. Toch hebt u nog niet het besluit genomen met hen te gaan. O, waarom hinkt u op twee gedachten? Ga nu met hen mee.

Let erop dat de dag van vandaag beslissend kan zijn. Zo was het bij Hobab. God doet vandaag een dringend beroep op u. Hij heeft tot de meesten van u door heel ernstige godsbeschikkingen gesproken, door de Bijbel, door Zijn dienaren en door de vriendelijke, overtuigende stem van degenen die u liefhebben: Kom, ga met ons; kiest u heden wie gij dienen zult. Bedenk dat dit de beslissende dag kan zijn. Morgen is het misschien te laat.

U zult delen in hun vreugden: Wij zullen u weldoen. Waarom verlangen ze er zo naar dat u met hen zult gaan, als het niet om uw bestwil is? U weet dat ze u teder liefhebben. Ze zouden niet willen dat er een haar van uw hoofd werd gekrenkt. U zult de vergeving smaken die zij hebben, hun vrede met God, hun vrede in het Woord en in het gebed. U zult hun God kennen, u zult hun hemel kennen. O, dat God het u in het hart zou geven om hen aan te kleven zoals Ruth Naomi aankleefde en zei: Waar gij zult heengaan, zal ik ook heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten; uw volk is mijn volk en uw God mijn God.

St Peter's, 22 juli 1838